

Dictum

- 1) Artikel 5 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en het vereiste van transparantie van contractuele bedingen moeten in het kader van een hypothecaire lening aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen nationale wetgeving en rechtspraak die de verkoper ervan vrijstellen de consument bij de sluiting van een hypotheekovereenkomst informatie over de vroegere evolutie van de referentie-index te verschaffen voor minstens de twee voorbije jaren en waarin die wordt vergeleken met minstens één andere index zoals de Euribor-index, op voorwaarde dat die nationale wetgeving en rechtspraak de rechter de mogelijkheid bieden zich ervan te vergewissen dat een normaal geïnformeerde, redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, gelet op de publiekelijk beschikbare en toegankelijke gegevens en op de in voorkomend geval door de verkoper verstrekte informatie, in staat is gesteld om de concrete werking van de berekeningswijze van de referentie-index te begrijpen en om op basis van duidelijke en begrijpelijke criteria de — mogelijk aanzienlijke — economische gevolgen van een dergelijk beding voor zijn financiële verplichtingen in te schatten.
- 2) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen nationale wetgeving en rechtspraak volgens welke de afwezigheid van goede trouw van de verkoper een noodzakelijke voorwaarde is om de inhoud van een niet-transparant beding in een consumentenovereenkomsten te kunnen toetsen. De verwijzende rechter dient na te gaan of de verkoper, gelet op alle relevante omstandigheden van het hoofdgeding, moet worden geacht te goeder trouw te hebben gehandeld door een wettelijk bepaalde index te hebben gekozen, en of het beding waarin een dergelijke index is opgenomen het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen aanzienlijk kan verstoren ten nadele van de consument.
- 3) Artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, van richtlijn 93/13 moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet eraan in de weg staan dat de nationale rechter, in geval van nietigheid van een oneerlijk beding dat een referentie-index voor de berekening van de variabele rente van een lening vaststelt, die index vervangt door een wettelijke index die van toepassing is wanneer de partijen bij de overeenkomst niet anders zijn overeengekomen, wanneer deze twee indexen dezelfde gevolgen hebben en voor zover de voorwaarden in punt 67 van het arrest van 3 maart 2020, *Gómez del Moral Guasch* (C-125/18, EU: C:2020:138) in acht worden genomen.
- 4) De vierde vraag van de Juzgado de Primera Instancia no 2 de Ibiza (rechter in eerste aanleg nr. 2 Ibiza, Spanje) is kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) Datum van neerlegging: 9.2.2021

Hogere voorziening ingesteld op 25 mei 2021 door Giro Travel Company SRL tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer) van 24 maart 2021 in zaak T-193/18, *Andreas Stihl/EUIPO*

(Zaak C-327/21 P)

(2022/C 37/04)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Giro Travel Company SRL (vertegenwoordiger: C. N. Frisch, advocat)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 26 november 2021 heeft het Hof van Justitie (Kamer voor toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toelaatbaar verklaard en Giro Travel Company SRL verwezen in haar eigen kosten.